

SCHRIFTELIJKE VRAAG

nr. 99
van **PAUL CORDY**
datum: 9 november 2017

aan **HILDE CREVITS**

VICEMINISTER-PRESIDENT VAN DE VLAAMSE REGERING, VLAAMS MINISTER VAN ONDERWIJS

Ambulanciersopleidingen niet-dringend liggend ziekenvervoer - Betrokkenheid onderwijs

Op 8 mei 2017 werd de strategische adviesraad voor het Vlaams welzijns-, gezondheids- en gezinsbeleid (SAR WGG) door de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin om advies gevraagd over het 'voorontwerp van decreet betreffende het niet-dringend liggend ziekenvervoer' (NDLZ). Dit voorontwerp heeft tot doel minimale kwaliteitseisen afdwingbaar te maken in deze sector, die vroeger al wel eens een cowboy-imago aangemeten kreeg.

Daarbij is de opleiding van de ambulanciers een belangrijk element, waarbij al onmiddellijk werd aangegeven dat er een onderscheid gemaakt diende te worden tussen de opleiding van de chauffeur en die van de begeleider. Op dit moment is onduidelijk wie bevoegd is voor het uitwerken van die opleidingscriteria, zo stelt het advies van SAR WGG (7 juni 2017). Men gaat blijkbaar wel uit van een EHBO-opleiding voor de chauffeur (40u.) en een ruimere scholing voor de begeleider (120u., vergelijkbaar met de opleiding Dringende Geneeskundige Hulpverlening DGH, de zogenaamde ambulanciersopleiding).

Een onafhankelijke commissie, bestaande uit vertegenwoordigers van de ziekenfondsen, de ambulancediensten, het Vlaams Patiëntenplatform, Test-Aankoop en de koepelorganisatie van ziekenhuizen, heeft intussen al wel een protocolakkoord opgesteld (ondertekend op 27 juni 2016) met kwaliteitsnormen voor het Vlaamse niet-dringend liggend ziekenvervoer. In de bijlage 5 van dit protocol, waarin de opleidingscriteria worden behandeld, valt echter het herhaaldelijk gebruik op van de zinsnede 'zal een gemengde werkgroep nakijken / uitwerken / nagaan / ...'.

Heel wat van het bovenvermelde behoort uiteraard tot het werkveld van de Vlaamse minister van Welzijn, Volksgezondheid en Gezin. Toch wil ik de minister van Onderwijs graag volgende vragen stellen.

1. In welke mate is de onderwijswereld betrokken bij het opstellen van de opleidingscriteria voor de ambulanciers NDLZ? Wat is desgevallend de stand van zaken?
2. De Commissie Niet-Dringend Liggend Ziekenvervoer stelde een lijst op van instellingen die vorming en bijscholing aan hulpverleners verstrekken en die als geschikt worden bevonden om de opleiding Eerste Hulp van minstens 24u. te verzorgen voor ambulanciers binnen het NDLZ. Daarop staan ook een aantal (hoge)scholen.

In hoeverre maken deze opleidingen deel uit van het gewone curriculum, dan wel dat het enkel de preventiedienst van deze scholen is die een erkenning geniet?

3. Acht de minister het zinvol om de opleiding ambulancier NDZ aan te bieden als module of keuzevak binnen de bestaande medische opleidingen?
4. Gezien de korte duurtijd van de opleiding, kan het zinvol zijn om die ook aan te bieden aan bijzondere doelgroepen: werkzoekenden met een beperkte vooropleiding, erkende asielzoekers, gedetineerden...

Is de minister daar voorstander van? Volstaan de bestaande kanalen (centra voor volwassenenonderwijs (CVO), SYNTRA Vlaanderen...) om het cursusaanbod te verzekeren?

ANTWOORD

op vraag nr. 99 van 9 november 2017

van **PAUL CORDY**

1. De afdeling Hoger Onderwijs en Volwassenenonderwijs heeft de Unie voor de Belgische Ambulance Sector en de Ambulanciersunie in 2015 en 2017 alles uitgelegd in verband met de Toets Nieuwe Opleiding in het Vlaams hoger onderwijs. Een initiële bacheloropleiding, een bachelor-na-bacheloropleiding en ook een HBO5-opleiding was blijkbaar "wat te hoog gegrepen". Een "opleiding" voor plus 18-jarigen met minstens 120 uren, waarvan 40 uren stage, was voor hen optimaal. Daarom werd hen een secundair-na-secundair opleiding van niveau 4 voorgesteld.
2. De opleidingen voor de ambulanciers NDLZ maken geen deel uit van het gewone curriculum van de hogescholen. Hogescholen kunnen wel in het kader van permanente vorming korte opleidingstrajecten met het oog op de bij- en nascholing aanbieden. Ze bepalen zelf of in gemeenschappelijk overleg het kwalificatie- en certificeringskader voor deze na- en bijscholingen en maken dit openbaar. Het is dus mogelijk dat de hogescholen de opleiding Eerste Hulp van minstens 24 uren aanbieden voor ambulanciers binnen het NDLZ.
3. Tijdens de besprekingen met de Belgische Ambulance Sector en de Ambulanciersunie werd dit ook voorgesteld, maar een uniforme opleiding in één geheel genoot de voorkeur op een samenraapsel van opleidingsonderdelen.
4. Momenteel worden er in het secundair volwassenenonderwijs van de centra voor volwassenenonderwijs geen ambulanciersopleidingen aangeboden. Afhankelijk van de beschikbaarheid van een door de Vlaamse Regering erkende beroepskwalificatie m.b.t. ambulanciersfuncties en het niveau daarvan, is het in de toekomst eventueel wel mogelijk de centra voor volwassenenonderwijs toe te laten om hiervoor door de overheid erkende en gefinancierde of gesubsidieerde opleidingen te organiseren. De Vlaamse Regering legt dan op voordracht van de pedagogische begeleidingsdiensten en het Vlaamse ondersteuningscentrum voor het volwassenenonderwijs en na advies van de Vlaamse Onderwijsraad een opleidingsprofiel vast. In dat opleidingsprofiel wordt het minimale aantal lestijden van de volledige opleiding en per module bepaald. De Vlaamse Regering kan echter ingaan op een gemotiveerde vraag om voor specifieke doelgroepen af te wijken van de standaardduur.